

еще ги засѣгне съ своята „патерица“, ще отнесатъ съ себе си традицията за свобода и ще я пазятъ до урѣченъ часъ Масата, раята ще се подложи на единъ грабежъ, непознатъ нийдѣ, защото е дивъ, черенъ като черната чума. Ние имаме възпѣто това състояние отъ самия Ботйовъ. Той ни остави единъ разказъ, по който поколѣнната — оние, които нѣкога ще си наумяватъ за 19. вѣкъ и ще правятъ разлика между своето положение и това на своитѣ прадѣди, — ще сждятъ, каква е била епохата, какви сж били хората, какъвъ е билъ типътъ на чорбаджията и сиромаха. Дѣйствието става въ Алтжнѣ Калоферѣ. Митя Ченгелтъ взелъ отъ чорбаджи Михалаки въ заемъ 15 гроша, които станали съ лихви тридесетъ за единъ мѣсець. На опрѣдѣления срокъ, Ченгелтъ фалиралъ: бѣдниятъ селякъ нѣмалъ съ що да се издѣлжи на щедрия заимодавецъ, затова билъ хвърленъ въ затвора по чорбаджийска повеля ¹⁾. Цѣлъ мѣсець лежи въ зандана Митя Ченгеля, а жена и дѣца гладуватъ въ кѣщи. Най-сетнѣ, сиромакинята намислила да смѣкчи коравото чорбаджийско сърдце, повлича цѣлъ роякъ дриплювци подиръ себе си (— българинътъ не се лени да произвежда много дѣца — !), и се изтрѣсила въ чорбаджийскитѣ палати.

— Моля ти се, Киръ Михалаки — започнала Ченгелка — имай милость отъ бога, — пусни Митя изъ хапуса. За 30 гроша цѣлъ мѣсець вече какъ лежи — а азъ сама жена, какво да правя? Толкова дѣца, а залакъ хлѣбъ нѣма въ кѣщи отъ вчера не сж яли.

— А че несъмъ те каралъ азъ да раждашъ толкова дѣца. Сиромаси хора сте — да сте правили

¹⁾ П. П. Карапетровъ твърди въ цитираната книга (стр 56. и др.), че панагюрскитѣ чорбаджии се занимавали само съ търговия и др., и не били лихвари. Изключението не е правило: — лихварството бѣше обично занятие на чорбаджиитѣ,